

[Erhard Jakobsen]

Jeg har været glad for debatten i dag, ikke mindst af én grund: nu er det slut med de upolitiske talsmænd rundt omkring i landet for forældre og for lærere. Nu står jeg nemlig med hr. Steen Folkes 10 punkter i hånden og kan henvise til, at de mange upolitiske talsmænd rundt omkring i landet er dem, der står for nøjagtig de synspunkter, som hr. Steen Folke og fru Ebba Strange står for, men de holder bare kæft med, hvilket politisk parti de taler for. De taler som repræsentanter for forældre og lærere, og det kan enhver jo gøre.

Tove Jørgensen (DKP):

Jeg vil gerne tage fat i en bestemt ende af folkeskolens problemer, det er forholdet mellem skole og hjem. Undervisningsministeren nævnte i sit indlæg, at hun er tilhænger af det uformelle samarbejde imellem skolens brugergrupper, det vil sige forældre, lærere og elever, og at hun var bange for et alt for formaliseret samarbejde på dette område. Det kan lyde meget tilforladeligt, når man bevæger sig på det generelle plan. Der er naturligvis ingen, der er tilhænger af, at en række formelle regler skal forhindre, at de naturlige muligheder for samarbejde mellem skole og hjem, som opstår på klasseplan, og som kan antage mange forskellige former, skal kunne fungere. Men anderledes forholder det sig, når det drejer sig om skolens helhed, om forældrenes indflydelse på, hvordan deres børns skole skal fungere såvel indlæringsmæssigt som socialt og ikke mindst i forhold til det omgivende samfund.

Hvad vil et uformelt samarbejde betyde her? Det betyder ganske enkelt centralisme. Det betyder, at én eneste person kan afgøre, hvad der skal foregå forældre og skole imellem, og ikke mindst hvad der ikke må foregå. Denne ene person er skolens inspektør. Med den skolestyrelseslov, vi har i dag, vil det være skoleinspektøren alene, der afgør, hvorledes dette uformelle samarbejde mellem lærere, elever og forældre skal foregå, og det kan han eller hun gøre suverænt, fordi det er skoleinspektøren, der sidder på det administrative apparat. Hvis dette apparat ikke er tilgængeligt for forældrene under en eller anden form, er det illusorisk at tale om, at forældrene har indflydelse på skolens helhed.

Jeg vil godt være helt konkret. I to omgange har jeg siddet som medlem af et skolenævn i Albertslund kommune. Det er en kommune, der i sit ydre image lægger op til at inddrage borgerne i beslutningsprocesserne, man har holdt borgermøder osv. Men jeg har ikke oplevet ét eneste tilfælde, hvor der er gået noget igennem, som skoleinspektøren var uenig i, uanset om såvel lærere som nævn og forældre har været helt enige. Albertslund kommune har købt 4 ugentlige informationsider i det lokale distriktsblad. Her har man offentligt tilkendegivet, at man ønskede borgerne inddraget bl. a. i drøftelserne om udbygningsplanerne for skolevæsenet. Men da vi som skolenævn tog det bogstaveligt, så det ganske anderledes ud.

Ved den skole, hvor jeg er nævnsmedlem, ville man inddrage nogle undervisningslokaler til skolefritidshjem. Det ville medføre, at ca. 7 af skolens 33 klasser blev vandreklasser, dvs. eftermiddagsklasser og delte hold osv. Skolenævn, lærerråd og elevråd var enige om, at det var uacceptabelt, og udtalte sig ad de formelle kanaler. Men også mange forældre ønskede at tilkendegive deres holdning og ville igennem en underskriftindsamling blandt skolens forældre sende et åbent brev til kommunalbestyrelsen, altså et klart eksempel på uformelt at støtte skolens formelle organer. Men dette blev forhindret, fordi skolens inspektør nægtede at give endog skolenævnets medlemmer en adresseliste over forældrekredsen. Inspektøren fik opbakning fra skoleforvaltningen i kommunen, der i et brev til nævnet udtalte, at inspektøren ikke var forpligtet til at udlevere adresserne.

Jeg har spurgt undervisningsministeren, om dette er korrekt, og har fået at vide, at undervisningsministerens principielle holdning er, at skolenævnet skal kunne få adresserne med henblik på skriftlig henvendelse til forældrene. Men jeg vil gerne bede ministeren svare mig her: skal det ikke være muligt for skolens forældre indbyrdes at få kontakt med hinanden? Skal personlig kontakt imellem forældrene i forældrekredsen være forbudt, f. eks. en henvendelse til folk, der har skifteholdsarbejde o. lign., så de kan få mulighed for at udtale sig bl. a. med henblik på en situation som den, jeg har beskrevet? Hvor kan forældrenes rettigheder være hente, hvis dette ikke er tilfældet? Jeg vil sige: på et meget lille sted, splittet op klassevis og